

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1209

гр. Бургас, 23.09.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, V ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на двадесет и трети септември, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Вяра Ив. Камбурова
Членове: Галя В. Белева
 Димитър П. Стоянов

като разглежда докладваното от Димитър П. Стоянов Въззивно частно
гражданско дело № 20212100501540 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по частна жалба, подадена от Дирекция
„Социално подпомагане“ – гр. Айтос, със седалище и адрес на управление: гр. Айтос, ул.
„Васил Левски“ № 5, представлявана от директора Маргарита Кирилова Костадинова.

Обжалвано е като незаконосъобразно разпореждане № 4819 от 20.08.2021г.,
постановено по ч.гр.д.№5765 по описа за 2021 г. на Районен съд- Бургас, с което е
отхвърлено заявлението на жалбоподателя за издаване на заповед за незабавно изпълнение
по реда на чл.417 ГПК против М. В. М. с ЕГН *****, с адрес: с. Винарско, ул. „Ганчо
Хардалов“ № 10, за сумата от общо 250 лв., представляваща дължима за възстановяване
сума за еднократна целева помощ за покриване част от разходите на ученик в началото на
учебната година по чл.12а, ал.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното
положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване
на последиците, която сума следва да се възстанови поради факта, че ученикът не е
продължил обучението си през втория учебен срок до завършване на осми клас, ведно със
законната лихва за забава от 14.09.2020 г. до окончателно изплащане на вземането.

Частният жалбоподател намира за постановеното разпореждане за неправилно,
необосновано и незаконосъобразно, поради което моли последното да бъде отменено.

Посочва, че на М.М. е отпусната целева помощ по чл.12а, ал.1 от ЗМДВИ в размер на
250 лева. Първата част от помощта в размер на 125 лева е получена от лицето на 14.09.2020
г., а втората, също в размер от 125 лева, на 16.03.2021 г. Въз основа на споразумение между
Министерство на образованието и науката и Агенция за социално подпомагане, Дирекция
„Социално подпомагане“ гр. Айтос получава информация, че детето В. М. М. е отписано от
училище през месец април 2021 г. Поради това на 25.06.2021 г. директорът на Дирекция
„Социално подпомагане“, гр. Айтос издава Заповед № ДАА ВС 27/25.06.2021 г. за
възстановяване на получената еднократна помощ за ученици, записани в осми клас в размер

на 250 лв. за учебната 2020/2021 г. в пълен размер, ведно със законоустановената лихва от 14.09.2020 г. до изплащане на вземането. Заповедта е била връчена на М.М. по реда на чл.18а, ал.9 от АПК.

Цитира разпоредбите на 12а, ал.7, чл.12а, ал.6, т.2 и ал.9 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и за преодоляване на последиците от него, съгласно които получената помощ, заедно със законната лихва, подлежи на възстановяване, в случай че ученикът не продължи обучението си през втория учебен срок до завършване на осми клас. В чл.8, ал.2 от Постановление № 155 от 21.07.2020 г. за определяне на размера и реда за отпускането и изплащането на еднократна помощ за ученици, записани в осми клас на държавно или общинско училище, за покриване на част от разходите в началото на учебната 2020 – 2021 г., е посочено, че подлежащите на възстановяване помощи по чл.12а от Закона се събират по реда на ГПК.

Частната жалба е с правно основание чл.413, ал.2 от ГПК. Същата е подадена в законоустановения срок против подлежащ на обжалване съдебен акт, от надлежно упълномощен представител на страна, която има правен интерес от обжалването. Ето защо съдът намира частната жалба за допустима.

Бургаският окръжен съд като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Частно гражданско дело № 5765 по описа за 2021г. на Районен съд- Бургас е образувано по заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК, подадено от Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Айтос.

Иска се издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист против М. В. М. с ЕГН *****, за сумата от 250 лв., представляваща дължима за възстановяване сума за еднократна целева помощ за покриване част от разходите на ученик в началото на учебната година по чл.12а, ал.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, която сума следва да се възстанови поради факта, че ученикът не е продължил обучението си през втория учебен срок до завършване на осми клас, ведно със законната лихва за забава от 14.09.2020 г. до окончателно изплащане на вземането. Към заявлението са приложени Заповед за възстановяване №Д-А-А-ВС-27/25.06.2021 г., известие №006510N за върната като неполучена посочената заповед, уведомление до лицето с изх. №0202-94М-00-1813/02.07.2021 г., протокол за залепване на уведомително писмо, както и протокол за неявяване на лицето в ДСП Айтос в 7 – дневен срок от залепване на уведомителното писмо.

С обжалването разпореждане е отхвърлено заявлението на жалбоподателя за издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл.417 ГПК против М. В. М. с ЕГН *****, с адрес: с. Винарско, ул. „Ганчо Хардалов“ № 10, за сумата от общо 250 лв., представляваща дължима за възстановяване сума за еднократна целева помощ за покриване част от разходите на ученик в началото на учебната година по чл.12а, ал.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на

Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, която сума следва да се възстанови поради факта, че ученикът не е продължил обучението си през втория учебен срок до завършване на осми клас, ведно със законната лихва за забава от 14.09.2020 г. до окончателно изплащане на вземането.

Изложени са съображения, че за да са налице условията по чл.417, т.1 от ГПК в нормативния акт, с който е регламентирана възможността за издаване на съответния акт на административния орган, трябва да е изрично предвидена от закона възможността за допускане на изпълнението му от гражданските съдилища. За процесната заповед не е предвидено изрично тази възможност, а възможността за допускане на изпълнението от гражданските съдилища не бива да бъде прилагана по аналогия, дори и при сходни обществени отношения.

Разгледана по същество, частната жалба е основателна по следните съображения:

Видно от чл.417, т.1 от ГПК заявителят може да поиска издаване на заповед за изпълнение и когато вземането, независимо от неговата цена, се основава на акт на административен орган, по който допускането на изпълнението е възложено на гражданските съдилища.

Нормата на чл.8, ал.2 от Постановление № 155 от 21.07.2020 г. за определяне на размера и реда за отпускането и изплащането на еднократна помощ за ученици, записани в осми клас на държавно или общинско училище, за покриване на част от разходите в началото на учебната 2020 – 2021 г. указва реда, по който се събират подлежащите на възстановяване помощи по чл.12а от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, като той е този по ГПК. Заповед № ДАА ВС 27/25.06.2021 г. за възстановяване на получената еднократна помощ за ученици, записани в осми клас в размер на 250 лв. за учебната 2020/2021 г. в пълен размер, представлява изпълнително основание по чл. 268, т. 1 АПК, но породеното и удостоверено с нея частно парично вземане подлежи на изпълнение по реда на ГПК. Заповедта, в качеството ѝ на индивидуален административен акт, не представлява изпълнителен титул за започване на принудително изпълнение по реда на чл. 426, ал. 1 ГПК. Тя не е сред изброените в чл. 404, т. 1 ГПК изпълнителни основания. В случая индивидуалния административен акт, доказващ по основание и размер частно парично вземане, е основание за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417, т. 1 ГПК /Така Решение № 52 от 29.04.2011 г. на ВКС по т. д. № 512/2010 г., I т. о./. Не е необходимо да има изрично препращане към разпоредбата на чл.418 от ГПК, след като специалният закон препраща към реда на ГПК. Това е така поради това, че влезлите в сила административни актове, пораждащи или удостоверяващи вземания на държавата се ползват с по – голям авторитет от частните актове. Именно поради това те са предвидени като основание за издаване на заповед за незабавно изпълнение. Следва да се посочи и, че заповедното производство не е задължително, а има факултативен характер. Вземането, дори и да бъде предявено по реда на заповедното производство, няма да се ползва със сила на пресъдено нещо. Такава придобива само съдебно установеното вземане. В случай че длъжникът прецени, би могъл

да предяви възражение в рамките на заповедното производство, което от своя страна гарантира в пълна степен възможността му да се защити.

В допълнение следва да се посочи, че разпоредбите на чл.14 и сл. от Закона за социалното подпомагане са общи разпоредби, които намират приложение и в процесната хипотеза, след като друго не е уредено. Именно поради това не е налице прилагане на нормите по аналогия, както е посочил първоинстанционния съд в мотивите на обжалваното разпореждане. Съгласно нормата на чл.14а, ал.3 от ЗСП в случай на констатирана недобросъвестност директорът на дирекция "Социално подпомагане" издава мотивирана заповед за възстановяване на получената социална помощ заедно със законната лихва. Всъщност хипотезите, посочени в чл.12а, ал.6 от специалния закон, са частен случай именно на недобросъвестност. Видно е, че чл.14б от ЗСП прави изрична препратка към реда на чл.418 от ГПК. Няма основание да се отрече възможността да се прилага посочената разпоредба, още повече че в специалният закон не е предвиден друг ред за осъществяване на този вид частни държавни вземания.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 4819 от 20.08.2021г., постановено по ч.гр.д.№5765 по описа за 2021 г. на Районен съд- Бургас, с което е отхвърлено заявлението на жалбоподателя за издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл.417 ГПК против М. В. М. с ЕГН *****, с адрес: с. Винарско, ул. „Ганчо Хардалов“ № 10, за сумата от общо 250 лв., представляваща дължима за възстановяване сума за еднократна целева помощ за покриване част от разходите на ученик в началото на учебната година по чл.12а, ал.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, която сума следва да се възстанови поради факта, че ученикът не е продължил обучението си през втория учебен срок до завършване на осми клас, ведно със законната лихва за забава от 14.09.2020 г. до окончателно изплащане на вземането., като **ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:**

ДА СЕ ИЗДАДЕ заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК и изпълнителен лист в полза на Дирекция „Социално подпомагане“ – Айтос, със седалище и адрес на управление: гр. Айтос, ул. „Васил Левски“ №5, представлявана от директора Маргарита Кирилова Костадинова, срещу длъжника М. В. М. с ЕГН *****, с адрес: с. Винарско, ул. „Ганчо Хардалов“ № 10, за сумата от общо 250 лв., представляваща дължима за възстановяване сума за еднократна целева помощ за покриване част от разходите на ученик в началото на учебната година по чл.12а, ал.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, която сума следва да се възстанови поради факта, че ученикът не е продължил обучението си през втория учебен срок до завършване на осми клас, ведно със законната лихва за забава от

14.09.2020 г. до окончателно изплащане на вземането.

ВРЪЩА делото на Бургаски районен съд за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист съобразно настоящото определение.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____